

Te velke šole jnu seminarje
u večeh mestah tudi u Gradcu
bolši je jet za denarje koze past
kakor studirat u seminarje sa eno prazno čast,

Katira terpi dokler studira
bukve za maštavo prebere;
kade biu nemo žegne uzet za mašo brat
mu zna gosposka musketo u roke dat.

Le tega je urzoh Jozef cesar ta
bog dei, da bi biu skorej en drugi,
de bi papež več u rimu ne spau
ampak soje zapoude ven dajau.

Kai je zdej katolška cirku,
katir bi se zmisló, milo bi se ziókov,
jest ne vem kaj bo s tega,
če nam Bog kei bolšiga na da.

Greki so zdej staro virci,
Nemci bodo nova virci,
na papeža neč na drže
sami po sojeh glavah uče.

De bi kardinali skori gori ustali,
ta svet koncilium deržali,
prosimo vsi skupej Boga
de nam skori kei bolšiga da.

Meni bo treba nehati
od teh reči dopoudvati
nobene nisem falliu,
kdo se bo zato čezme jezui.

Ke bi se pa želov kedo,
de bi otou zvedit tega, katir je pisou leto,
jest rečem temu: tinta jnu pero,
kai je nemu mar za to.

Prepisana na ta 3. dan Aprilla 1800.

Peisem od tega ressvetlenga Sveta.

Čudni Moderiani	Še vselej premalu
Sa peršli na Svet,	Je blo teh Barouk,
Od usih krajov zbrani,	Deb se blo jemalu
Kdo jih oče štet.	Srebro z naših rok,
Lete merjo grunte,	Sa se perslepilli
Boršte noj pollé,	Te Ainemarije,
To je kar stri punte,	Petsto so služili
Rane te bollé.	Te rabinarij.

Enu sternu ima,	Oni so menili,
Pravia, po pet dat,	De bo večna rezh,
Toča tudi nima	Z usna sa dobbilli
Pollu škoduat,	Šli so vsi za peč,
Prou lepi Preroki	Od nobenga slišat
Prerokujejo	Ni v deželi več
O kuštraskem Parouki,	Neč več jeh ni zdišat
Bogu raitaja.	Ainemarij sa preč.

Johjoh ta kraluje,	Rihtarja imeti
Gorije tebi suet,	More vsaka vas,
Mernik zapouduje,	De zna dnarje štet
Vse na klaftre štet,	Jen udreti nas,
Johjoh vsak vpije	More znat potente,
Purgar, kmet, gospod,	Ket Keršanski nauk,
Johjoh ta nas bije,	Skerbi pak na cente,
Joh strij taužent s'rot.	De odrajta Dauk.

Svet sa že smešali
Kloštre praznijo,
Mlade ven zegnali
U cirku branijo,
Križov pot podreti
Krišče prec pobrat
Bratoušne požreti
Zna Jansenski Brat.

Seminarski vuki
Pernesó leb sad
Sa naverni štuki
Giftni koker gad,
V'če vse narobe
Spačio ves Svet
Te sterpene gobe,
Na meh jeh odret.

Grac inu tudi Dunej
Že toku vči
De ta ktir je sunej
Prec zgubi oči.
Papeža boniža
Skoffam glih strij,
Janzen nega viža
Na kloštre reži.

Štok je ta Dvanaisti
Vam hinaucam spet,
Zdei pa ta trinaisti
Še na vrh odštet,
Glejte kaj bo strilla
Vaša Maninga
Ja že bo rezbilla
Božja štraffenga.

Konc.

Am 17ten Junius 1791.

V tej dobi so Ločanom zaprli špitalsko cerkev na spodnjem trgu ter kapelo sv. Trojice na glavnem trgu. Imetje prve cerkve si je vlada osvojila v svoje namene, poslednje pa se je vtelesilo cerkvi sv. Jakopa leta 1788. Jednako žalostna usoda je zadela loške bratovščine: „Corporis Christi“ (sv. Rešnjega Telesa), rožnivenško in crngrobsko, katere so imele dokaj imetka; nekoliko tega se je pozneje obrnilo za ubožni zaklad obeh župnij. Klarise v Loki so odpravili ter nadomestili l. 1782. z uršulinkami, katere so se posvetile šolski odgoji loških deklic. Skoro bi bili zaprli tudi kapucinski samostan. Zanimarjenost pri cerkvah, posebno pri podružnicah, odpravljanje raznovrstnih pobožnostij, kakor tudi prepoved sv. križevega pota, redko prejetanje sv. zakramentov in še marsikaj drugega — to so spomini iz one dóbe, o kateri toži neznani pesnik ¹⁾ v prejšnjih pesmih. Staro-ločanom pa je čast, da so se v tedanjih „novih časih“ potegnili za marsikaj, kar je drugod odstranil novi duh.

¹⁾ Skoro gotovo sta redovnika zložila obe pesmi. Natančneje ji ne preiskujemo, dasi sta tudi za jezikoslovca znameniti. — Uredn.